

Rättsavdelningen
Elisabeth Hammar
08-700 08 26
elisabeth.hammar@kammarkollegiet.se

Finansdepartementet
Fi.remissvar@regeringskansliet

Remissvar avseende betänkandet Skydd för konsumenters kollektiva intressen – genomförande av EU:s grupptalandirektiv (SOU 2022:42), dnr Fi2022/02280

Kammarkollegiet avstyrker förslaget att kollegiet ska utses till beslutande myndighet för godkännande av enheter för grupptalan och vill framföra följande synpunkter.

Utredaren argumenterar för att uppgiften knyter an till liknande uppgifter i kollegiet samt att det är en begränsad uppgift som bör kunna utföras inom befintlig resursram. Kammarkollegiet invänder mot en sådan förenklad bild av både uppgiften och kollegiets förutsättningar för dess utförande. Att bygga upp och förvalta uppgifter av mindre omfattning, men med ett regelverk som kräver hög kompetens, är många gånger mer utmanande än att ansvara för större uppgifter. Införandet av en ny verksamhet, även om själva efterfrågan av en tjänst inte förväntas bli så stor, kräver omfattande arbete med planering, processkartläggning, konsekvens- och riskanalys, interna rutinbeskrivningar och systemutveckling. Detta är både kostsamt och resurskrävande.

Kammarkollegiet har sedan tidigare fått flera mindre men resurskrävande uppgifter och har i de senaste årens budgetunderlag pekat på att dessa uppgifter är underfinansierade, vilket fått till följd att uppgifter har prioriterats ner och att handläggningstiderna för andra uppgifter har ökat. Den resursram som utredaren hänvisar till är därmed sedan tidigare för liten och kollegiet har idag en lägre ambition i verksamheten än vad som motsvarar förväntningarna hos både uppdragsgivare och målgrupper.

Att mot den bakgrunden lägga denna uppgift på Kammarkollegiet skulle innebära hög risk för bristande utförande av både denna och andra uppgifter i kollegiet. Även den omständigheten att det förväntas bli en låg frekvens i handläggningen och stora personberoenden kan också innebära påtagliga risker i utförandet.

När det gäller lagförslaget ifråga vill Kammarkollegiet anföra följande.

I 4 § anges förutsättningarna för att i Sverige kunna utses till godkänd enhet för väckande av grupptalan. I punkten 2 anges *syftet* med verksamheten. Kollegiet anser att man bör följa direktivets benämning och skriva dess *stadgeenliga syfte*. Detta för att vara konsekvent i den svenska lagstiftningen då det i punkten 6 i samma bestämmelse talar om dess *stadgeenliga syfte*.

När det gäller 4 § anser kollegiet att flera kriterier är otydliga, vilket särskilt gäller kriterierna i punkten 5 om enhetens *oberoende*, *regler* för sin verksamhet och *intressekonflikter*.

I andra stycket punkten 6 sägs att *godkännandet får avse gränsöverskridande grupptalan eller inhemsk grupptalan*. Kammarkollegiet ställer sig frågande till om det inte även borde stå *eller båda*. Detta gäller även 5 § som handlar om ansökan om godkännande. I kommentarerna till nämnda lagrum framgår att det även kan innefatta *båda*.

Av 6 § framgår att en godkänd enhet omedelbart ska informera den beslutande myndigheten om förhållandena ändras som har legat till grund för godkännandet. I författningskommentarerna anges att varje förändring av någon betydelse ska anmälas, däremot inte helt marginella förändringar. Vidare sägs att enheten inte själv ska göra någon bedömning av vilken påverkan förändringen kan ha för godkännandet. Denna skrivning är otydlig och till viss del motstridig.

Frågan man också ställer sig är om lagstiftaren tänkt att det ska bli några konsekvenser om detta inte görs *omedelbart* och hur ett eventuellt tillsynsansvar ska se ut. Det behövs således ett förtydligande hur bestämmelsen i denna del ska tillämpas.

Enligt 8 § punkten 3 ska en förnyad prövning göras om det framkommer uppgifter som *ger skäl att anta* att en godkänd enhet inte längre uppfyller förutsättningarna. Det vore önskvärt med ytterligare ett förtydligande eller vägledning i författningskommentarerna vad som ska innefattas i begreppet *ger skäl att anta*.

Kammarkollegiet har uppmärksammat att man i lagtexten i 18 § s 33 och 27 § s 36 använder man benämningen *administrativa myndigheten* men i lagtexten i författningskommentarer till nämnda paragrafer s 256 och s 266 skriver man *förvaltningsmyndigheten*. Det är viktigt att en och samma benämning anges i lagtexten i den fortsatta lagstiftningsprocessen.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Gunnar Larsson. Föredragande har varit avdelningschefen Elisabeth Hammar. I handläggningen har även juristerna Ingrid Lidman och Emma Ström deltagit.